

РЕШЕНИЕ

№ 7651

гр. София, 05.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав,
в публично заседание на 05.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **12251** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по жалба на „Електроразпределение Север“ АД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица] със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 2, депозирана чрез юрк. Р. Г. срещу Решение № ЛО-2/20.10.2023 на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което на основание § 4, ал. 3 от ПЗР на ЗЕ във връзка с чл. 21, ал. 1, т. 45 от ЗЕ е: 1./ Определена М. С. да извърши оценка на енергиен обект, собственост на К. Ф. К. и П. Т. Д., находящ се в [населено място], [улица], УПИ IV, кв. 69, а именно: оборудване на трафопост с диспечерски № 331, на кабелна линия средно напрежение към същия трафопост от разкъсване на кабелна линия между ТП 148 и ТП 260 до нов ТП 331 и 2./ Разходите по оценката, възлизащи на 550 (петстотин и петдесет) лева, следвало да се поделят поравно между К. Ф. Д., П. Т. Д. и Електроразпределение Север АД, след приемането на доклада от трите страни, което се удостоверява с приемо-предавателен протокол.

В сезираща съда жалба се излагат подробни съображения за незаконосъобразност на оспореното решение, като постановено при липса на мотиви, при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и противоречие с материалния закон. Жалбоподателят моли да бъде отменено като незаконосъобразно оспореното решение на КЕВР. Претендира разноски.

В съдебно заседание, жалбоподателят, не се представлява.

Ответникът - Комисия за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, чрез процесуалния му представител юрк. Х., моли жалбата да бъде отхвърлена. Счита, че оспореното решение на КЕВР е правилно и законосъобразно, издадено от компетентен орган в рамките на неговите правомощия. Представя писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованите страни – К. Ф. К. и П. Т. Д., чрез процесуалният им представител адв. С. е изразил становище за неоснователност на жалбата. Претендира разноски.

Софийска градска прокуратура - редовно уведомена, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Административен съд София град, III отделение, 70 състав, след като обсъди доводите на страните и въз основа на представените по делото доказателства и вътрешно убеждение, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е започнало по жалба с вх. № Е-13-273-80/13.10.2020 г., подадена от К. Ф. Д. и П. Т. Д., срещу „Електроразпределение Север“ АД (ЕРП Север), като по същото е постановено Решение № Ж-139 от 18.04.2022 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията) срещу „Електроразпределение Север“ АД, с което в част II е прекратено административното производството, образувано по жалбата на Д. и Д. срещу "Електроразпределение Север" АД относно искането за определяне на цена за изкупуване на енергийни обекти. Така постановеното по административен ред решение е обжалвано по съдебен ред, като с решение № 6951 от 17.11.2022 г. постановено по адм. дело № 6168/2022 г. по описа на АССГ е обявено за нищожно решение № Ж-139 от 18.04.2022 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, в частта му по т. II., като издадено в нарушение на задължителните указания на съда по тълкуване и прилагане на закона, дадени с решение по адм.д. № 7923/2021 г. на Върховен административен съд и преписката е върната на Комисията за енергийно и водно регулиране за ново произнасяне при спазване на указанията в мотивите на решението по тълкуване и прилагането на закона. Решението след проведен институционален контрол за законосъобразност е оставено в сила с решение № 7338 от 04.07.2023 г. постановено по описа на Върховния административен съд (ВАС). В мотивите на касационната инстанция е посочено, че КЕВР следва да се произнесе с изричен акт по искането на К.Д. и П.Д. за определяне на независим оценител, по реда на параграф 4, ал. 3 от ПЗР на ЗЕ за оценка на енергийно съоръжение: оборудване на трафопост с диспечерски № 331, находящ се в [населено място], [улица], УПИIV, кв. 69 и на кабелна линия средно напрежение към същия трафопост от разкъсване на кабелна линия между ТП „148“ и ТП „260“ до нов ТП „331“. Енергийното съоръжение, находящо се на описания по-горе адрес в [населено място], представлява елемент от електроразпределителната мрежа и подлежи на изкупуване от „Електроразпределение Север“ АД по реда на § 4, ал. 1 от ПЗР на ЗЕ. Посочено е, че заинтересованите страни К. Ф. Д., П. Т. Д. и ЕРП Север не са постигнали споразумение за стойността на обекта, по която да бъде изкупен, като съгласно § 4, ал. 3 от ПЗР на ЗЕ при непостигане на споразумение за стойността на обекта и съгласие за избор на независим оценител енергийното предприятие и/или собственикът на обекта имат право да отправят искане до председателя на Комисията за определяне на независим лицензиран оценител.

След връщането на преписката от Върховен административен съд на КЕВР, регулаторният орган е приел, че следва да се произнесе с ново решение, в изпълнение

на указанията на съда, като преди това със Заповед № 3-Е-244/09.08.2023 г. на председателя на КЕВР е определена работна група, със задача да извърши проучване относно обстоятелствата, съдържащи се в постъпилата жалба с вх. № Е-13-273-80/13.10.2020 г. на К. Ф. Д. и П. Т. Д. срещу „Електроразпределение Север“ АД

С писмо е изискал становище от заинтересованата страна - „Електроразпределение Север“ АД, по жалбата на К. Ф. Д. и П. Т. Д., иницирала произнасянето на КЕВР с отмененото от ВАС решение № Ж-734/05.11.2022 г. „Електроразпределение Север“ АД е уведомило КЕВР, че няма промяна във фактите и обстоятелствата по спора и поддържа изразените становища в административното производство, както и че претенцията на жалбоподателите е за определяне на цената на присъединителни съоръжения, изградени по Договор за присъединяване на обект на клиент към електроразпределителната мрежа № ПП-463/09.05.03-ДАМВ07-0028/10.04.2007 г.

По искане на КЕВР, К. на независимите оценители в България е предоставила списък на лица, получили лиценз за оценка на недвижими имоти, машини и съоръжения, изготвяли оценки на обекти в сферата на енергетиката. От списъка са избрани 6 (шест) лица, които са били поканени да изготвят и изпратят своите предложения, включващи срок и цена за изготвяне на пазарна оценка на горепосоченото енергийно съоръжение. Покани са изпратени на следните лица: 1. Г. Д.; 2. Д. П.; 3. И. Г.; 4. М. С.; 5. М. С. и 6. С. Д.. В рамките на указания срок - 03.10.2023 г., са представени 3 бр. оферти от следните независими оценители: Д. П., М. С. и М. С.. Констатирано е, че офертите са постъпили в запечатани пликове без да е нарушена тяхната цялост. След преглед на постъпилите предложения, в съответствие с посочените критерии - най-ниска предложена цена и най-кратък срок за извършване на оценката, е установено следното: По отношение на предложението, представено от Д. П.: Цената, предложена за извършване на услугата, е 600 (шестстотин) лева, а срокът за изготвяне на оценката е 20 (двадесет) дни от датата на възлагане. По отношение на предложението, представено от М. С.: Цената, предложена за извършване на услугата, е 860 (осемстотин и шестдесет) лева, включваща всички разходи по изготвянето, а срокът за изготвяне на оценката е 14 (четирнадесет) календарни дни. Срокът за валидност на офертата е 6 месеца - 180 дни. По отношение на предложението, представено от М. С.: Цената, предложена за извършване на услугата, е 550 (петстотин и петдесет) лева, а срокът за изготвяне на оценката е 7 (седем) календарни дни.

Въз основа събраните данни и доказателства, след приключване на проверката по жалбата, на основание чл. 145, ал.1 от Наредба № 3, от Комисията за енергийно и водно регулиране, е изготвен доклад. Изготвен е и проект на решение, отразено в протокол, в които са отразени обстоятелствата по жалбата, становището на проверяваното лице, събраните по административната преписка доказателства, правните и фактическите констатации по жалбата. Към тях са приложени и всички събрани по административното производство доказателства.

При тази фактическа обстановка с оспореното решение № ЛО-2/20.10.2023 на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което на основание § 4, ал. 3 от ПЗР на ЗЕ във връзка с чл. 21, ал. 1, т. 45 от ЗЕ е: 1./ Определена М. С. да извърши оценка на енергиен обект, собственост на К. Ф. К. и П. Т. Д., находящ се в [населено място], [улица], УПИ IV, кв. 69, а именно: оборудване на трафопост с диспечерски № 331, на кабелна линия средно напрежение към същия трафопост от разкъсване на

кабелна линия между ТП 148 и ТП 260 до нов ТП 331 и 2./ Разходите по оценката, възлизащи на 550 (петстотин и петдесет) лева, следвало да се поделят поравно между К. Ф. Д., П. Т. Д. и Електроразпределение Север АД, след приемането на доклада от трите страни, което се удостоверява с приемо-предавателен протокол.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, от лице, имащо правен интерес от оспорване, и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество същата е неоснователна по следните съображения:

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК в настоящото производство се преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Решението е издадено от компетентен независим специализиран държавен колективен орган, на когото са възложени функции по регулиране на дейностите в енергетиката, водоснабдяването и канализацията – чл. 10 от ЗЕ, в рамките на законите му правомощия, регламентирани в чл. 22, ал. 1 от ЗЕ и чл. 142, ал. 1, т. 1 и чл. 147 от Наредба № 3/21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката.

Съгласно чл. 22, ал. 1, т.2 от Закона за енергетиката КЕВР разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, като в съответствие с ал. 5, когато комисията приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона. Съгласно чл. 22, ал. 7 от Закона за енергетиката редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се регламентират в наредбата по чл. 60, а именно Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката.

Жалбата е подадена в КЕВР, поради което на основание чл. 142 и чл. 143 от Наредба № 3 е изпратена на „ЕРП Север“ АД за извършване на проверка по компетентност. Становището на електроразпределителното дружество е постъпило в КЕВР на 23.06.2022 г. В конкретния случай с преписката са представени всички относими и необходими за решаването ѝ доказателства, ведно със становище от „ЕРП Север“ АД, при което КЕВР е изследвала правнорелевантните факти; изготвен е доклад и е проведено закрито заседание, на което е прието процесното решение, съгласно чл. 145, ал. 1 и ал. 2 от Наредбата.

Актът е издаден в писмена форма и е мотивиран с основанията, които са обусловили конкретното решение, както от фактическа, така и от правна страна. Изложени са съответните установени факти, ясни са направените правни изводи, позволяващи да се изведе волята на административния орган за издаване на акт с посоченото съдържание.

В производството по издаване на административния акт не са допуснати съществени процесуални нарушения. Спазена е процедурата по провеждане на административното производство, регламентирана в глава IX, раздел I, озаглавен „Жалби“ от Наредба № 3 /21.03.2013г. за лицензиране дейностите в енергетиката, като при проверката са събрани всички необходими доказателства за изясняване на

обстоятелствата по нея, както изисква чл.144, ал.1 от Наредбата. Спазени са изискванията на чл.145 от Наредбата и след приключване на проверката е изготвен доклад и проект на решение, в които се отразяват обстоятелствата по жалбата, становището на проверяваното лице, събраните по административната преписка доказателства, правните и фактическите констатации по жалбата. Към доклада и проекта на решение са приложени всички събрани по административното производство доказателства. Докладът, проектът на решение, жалбата и преписката по нея са представени на председателя на комисията, който с резолюция е определил внасянето им за разглеждане на жалбата и решаването ѝ от комисията в закрито заседание.

Оспореното решение е постановено и при спазване на материалния закон. Неоснователни са доводите на жалбоподателя, че оспореното решение на КЕВР е издадено в нарушение на нормите на Закона за енергетиката.

Липсва спор по делото, че с Решение № 7338 от 04.07.2023 г. постановено по описа на Върховния административен съд (ВАС), с което е оставено в сила Решение № 6915 от 17.11.2022 г. на Административен съд София-град (АССГ), Решение № Ж-139 от 18.04.2022 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията) срещу „Електроразпределение Север“ АД е обявено за нищожно в частта му по т. II. В мотивите на решението са дадени задължителни указания за връщане на административната преписка в Комисията за ново произнасяне съобразно § 4, ал. 3 от Преходните и заключителни разпоредби (ПЗР) на Закона за енергетиката (ЗЕ).

Липсва и спор относно това, че заинтересованите страни в процеса са сезирали КЕВР по реда на § 4 от ПЗР на ЗЕ за определяне на независим оценител, с чиято експертиза страните да разрешат възникналия между тях, и неразрешен дълги години, спор относно цената за изкупуване на енергийни обекти и цената за присъединяване към електропреносната мрежа.

Съгласно § 4, ал. 1 от ПЗР на ЗЕ енергийните обекти и съоръжения, представляващи елементи от съответната преносна или разпределителна мрежа, които към момента на влизането в сила на този закон трябва да бъдат собственост на лицензираните енергийни предприятия, но са собственост на трети лица, се изкупуват от преносното или от съответното разпределително предприятие в зависимост от принадлежността на обекта към мрежите в 12-годишен срок от влизането в сила на този закон. В ал. 3 е регламентирано, че обектите по ал. 1 се изкупуват по пазарната им стойност. В случай, че страните не постигнат споразумение за стойността им, те възлагат извършването на оценка на обектите от независим лицензиран оценител. Определена от оценителя стойност на обекта е цената на сделката за изкупуване. При непостигане на съгласие за определяне на оценител в 60-дневен срок от получаване на покана за това от другата страна енергийното предприятие и/или собственикът на обектите имат право да отправят искане до председателя на комисията за определяне на независим оценител. Определеният по този ред оценител е задължителен за страните. Разходите по оценката се поделят поравно между страните.

В настоящия случай КЕВР спазвайки задължителните указания дадени с влязъл в сила съдебен акт е изпълнила, с оглед непостигане на съгласие на страните, законосъобразно процедурата по § 4, ал. 3 от ПЗР на ЗЕ.

На първо място, видно от текста на закона КЕВР няма правомощия да определя цената за изкупуване на съоръженията, а само при спазване на определена процедура да определи независим оценител, който е задължителен за страните и разходите за

оценката му се поемат поравно от тях.

Установява се, че от страна на КЕВР е изискана от К. на независимите оценители в България информация, като последната е предоставила списък на лица, получили лиценз за оценка на недвижими имоти, машини и съоръжения, изготвяли оценки на обекти в сферата на енергетиката. От списъка са избрани 6 (шест) лица, които са били поканени да изготвят и изпратят своите предложения, включващи срок и цена за изготвяне на пазарна оценка на горепосоченото енергийно съоръжение, като в рамките на указания срок - 03.10.2023 г., са представени 3 бр. оферти от следните независими оценители: Д. П., М. С.; М. С., като с оглед определените критерии - най-ниска предложена цена и най-кратък срок за извършване на оценката, е прието, че от страна на оценителя М. С. е предложена най-ниска цена за извършване на услугата, е 550 (петстотин и петдесет) лева, и най-кратък срок за изготвяне на оценката - 7 (седем) календарни дни.

При това положение и с оглед обстоятелството, че определения от КЕВР оценител е задължителен за страните, то неоснователни са доводите на жалбоподателя изложени в тази връзка.

Неоснователни са и релевираните оплаквания, че настоящият казус не попада в хипотезите на § 4, ал. 3 от ПЗР на ЗЕ. В тази връзка следва да се посочи, че КЕВР е следвало да се съобрази с диспозитива на съдебното решение и да предприеме съответните действия. Указанията на ВАС не са изрично посочени в диспозитива на решението, но доколкото същия изрично препраща към задължителните указания на съда по прилагането и тълкуването на закона, в мотивите на същото, следва да се приеме, че са налице изрични указания, с които административният орган е задължен да се съобрази и да приложи при новото произнасяне. Няма спор, че в случая това е сторено от страна на КЕВР, а релевираните в жалбата доводи за приложение на § 4, ал. 1 от ПЗР на ЗЕ са били предмет на обсъждане в предходното съдебно производство.

В обобщение на изложеното дотук, съдът не констатира наличието на основание от посочените в чл. 146 от АПК за отмяна на оспореното решение, поради което жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

По разноските по производството:

С оглед изхода на спора, направеното искане и на основание чл. 143, ал.4 от АПК, ответникът има право на сторените в производството съдебни разноски, които съдът определя на основание чл.78, ал. 8 ГПК вр. чл. 144 АПК, вр.чл.37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 100 лева за юрисконсултско възнаграждение.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София –град, III отделение, 70-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на „Електроразпределение Север“ АД, ЕИК:[ЕИК] срещу Решение № ЛО-2/20.10.2023 на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/.

ОСЪЖДА „Електроразпределение Север“ АД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място] 9009, район „В. В.“, Варна Тауърс - Е, [улица], да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране разноски по делото в размер на 100 (сто) лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: